voĉo; glaciiĝinta de teruro (Kp super-LATIVO).

hiperboloido Δ. Surfaco, kies ĉiuj ehenaj sekcaĵoj paralelaj al akso estas hiperboloj: rotacia ~o; unupeca, dupeca ~0.

hiperiko ^Z . G. de gutiferacoj kies floroj, infuzitaj en oleo, estas uzataj kontraŭ vundoj (hypericum): la brando havis almiksaĵon de ~0 ^Z.

Hipertrofio. Nenormala trograndiĝo de organo.

Hipnoto. Arte kaŭzita dormo, dum kiu la dormanto pli malpli perdas propran volon k obeas aŭtomate al la volo de dormiganto. ~a. Rilata al ~o: ~a dormo; ~aj procedoj. ~ismo. Scienco pri ~o. ~igi. Dormigi per ~aj procedoj.

hipocikloido Δ . Kurbo naskita de punkto de cirklo, kiu ruliĝas interne de alia cirklo. Vd cikloido, epicikloido.

Hipodromo. Loko por ĉevalaj vetkuroj aŭ rajdaj ekzercoj.

hipoñondrio ^Z . Nerva malsano, karakterizata per malgaja stato de la animo kun senkaŭza timo pri la sano. ~ulo. Homo, suferanta la ~on.

hipokaŝtano. Bela arbo, el fam. sapindacoj, kies nemanĝebla frukto similas kaŝtanon (æsculus hippocastanum).

* Hipokriti (tr). 1 Sajnigi ne posedatan virton aŭ meriton: ~i amikecon, honestecon; promesojn belajn ili ~as Z. Kp afekti, komedii, kiso. 2 (abs) Sajnigi virton aŭ piecon, esti nesincera: li ~is dum sia lula vivo. ~a. ~anta: ~a konduto, rigardo, respondo; cinikismo estas ofle ~eco. ~ulo. ~anto (Kp komedianto, fariseo).

Hipopotamo. Granda dikhaŭta senhara mamulo, kun malaltaj kruroj, kiu vivas en riveroj k lagoj afrikaj (hippopotamus).

Hipoteko. Rajto donita al kreditoro pri nemovebla havo, kiel garantiaĵo de la ŝuldo : preni, doni ~on; ŝip~o; ~a akto. ~1 (tr). Ŝarĝi nemoveblan havon per ~o: li ~is ĉiujn siajn domojn.

hipotenuzo Z △. Latero kontraŭa al la ortangula triangulo: la kvadrato de ~o egalas la sumon de la kvadratoj de la du aliaj lateroj.

Hipotezo. Nepruvita supozo, provizore akceptata por klarigi k komprenigi konstatitajn faktojn, sed kontrolota per pluaj eksperimentoj: la ekzisto de elero estas nur ~0; scienca ~0 plej ofte konsistas en la supozo de nekonata leĝo, de kiu oni devenigas eksperimentotajn konkludojn. ~1 (tr). Metode supozi.

Hirta. 1 Rekte staranta (p.p. haroj aŭ similaĵoj): la ~aj pikiloj de otakata histriko. 2 Konfuze malordigita, malglata: ~a barbo; (f) ~a stilo. ~igī. Igi ion ~a: 1 la kato limante ~igas siajn harojn; la kolero ~igas la plumojn de la koko; 2 la vento dis~igis la kapon de la infanoj.

- *Hirudo. Dika vermo, kiu suĉas la sangon de bestoj, k kiun oni uzas en medicino por eltiri malgrandan kvanton da sango : meti ~ojn al iu; ĝi helpos kiel ~' al mortinto Z.
- * Hirundo. Migranta birdo el la ordo de paseroj (hirundo): unu ~o prinlempon ne alportas Z (oni povas nenion konkludi el ununura ekzemplo).

hisi $\mathring{\mathbf{f}}$. Suprentiri per ŝnuro : $\sim i \ k$ $mal \sim i \ flagon$.

*Hiskiamo. Venena veg. el fam. solanacoj, uzata kiel dormigilo (hyosciamus niger).

Hisopo. 1 (Bb). Nekonata vegetaĵo, citata en la Biblio kiel tre malgranda k bonaroma. 2 Veg. el fam. de labiacoj kies mielsimila suko estas uzata en medicino (hyssopus officinalis).

histo 🖤. Organika ĉela teksaĵo.

Histerio. Nerva malsano, karakterizata per sufokiĝoj, konvulsioj ktp kun patologiaj mensaj k korpaj simptomoj, sed sen perceptebla fiziologia difekto.

* Historio. 1 Scienco studanta kronologie la pasintajn okazaĵojn de la homaro ka sociajn faktojn: geografio k kronologio estas la du okuloj de la ~o; ~a verko, senpartieco; ~isto. 2 Rakonto pri gravaj memorindaj okazaĵoj, kronologie aranĝitaj: antikva ~o; la ~o de la Centjara mitito, de Jesuo; la ~o de mia vivo (Kp knoniko). 3 Rakonto pri aparta k iom ampleksa okazaĵo, kiu trafis iun: la ~o de la korvo kun vulpo; la eksterordinaraj ~oj de E. Poe; en la tula mondo neniu scias tiom multe da ~oj, kiel la dio de dormo Z; belaj ~oj por infanoj (Kp